

NAGY LÁSZLÓ

VERSEK RÉGI IRKÁKBÓL

Így írlak versbe

*Ingeden a csipke tejfogait
ahogy becézi kisujjad, ahogy
sastollal a mosolyt orrod alá
idézed mesébeillőn, ahogy
mérkőzöl dömhec erővel, ahogy
állva a világ siratófalán
még a kőbabát is dajkálgatod,
így írlak versbe, maradj te remek,
a mulandóság kezére csapok,
ne tapogasson téged — se halál
se nyű majd ne nyerjen bocsánatot.*

Milyen éj

*Sok hold vagy sok fehérmáj
vagy a vadászok tányérai
ragyognak az ormon? Várj csak.
Már ajkas kis hírnökök rémlőn
gurulnak alá, mert gyűrűket
vetél ma ott fent a kéj.
Ezek elmondják, milyen éj van.*

Vodka zsubrovka

*Varangy-lábfejű éj az éjben
caplat a szív körül*

*ajak szorul tüzes pohárhoz
virrasztok lengyelül*

*homlokomig a busa védjegy
már égődik belém
néz mozdulatlanul belőlem
az utolsó bölény*

Egy pici guminadrágra

*Élünk s nem élünk
folytatódjunk
ragyogóan
ti
babák babák babák
tisztábbak mint a taták
lovagoljatok tovább
a hügyös
bugyogóban*

CSOÓRI SÁNDOR

A korhadás zöld porát beszippantom

*Nem tarthatok már vissza semmit:
recsegve, mint a deszkapalánk, beomlik ez a tavasz is,
a korhadás zöld porát beszippantom. —
Boldogok, akiknek a keze üres,
a szeme üres,
akiknek emlékkországát keresztül-kasul bekalandozzák
az esők, a havazások,
akiket nem állít meg semmilyen határ,
nem torpaszt meg a Hold: a világnagy óra sétálója,
akik felejteni és várni tudnak délben és este
s vadló-sörényű erdőkkel
a lezuhant lepkék tömegsírja fölött átugratni:
hadd porladjon, ami a csontnál lágyabb,
anyánk vászonköténye is a lehulló lombbal együtt
hadd rohadjon.*